

ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦਾ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ

ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਕੀ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਕੀ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਯਾਰੂਬ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਪੁੱਤਰ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਮੇਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ (44:1-17)

ਪਰਖ (44:1-5)

‘ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਨ ਜਿੰਨਾ ਓਹ ਲੈ ਜਾ ਸੱਕਣ ਭਰ ਦੇਹ ਅਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਚਾਂਦੀ ਉਸ ਦੀ ਗੂਣ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਹ।² ਅਰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਲਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਨਿੱਕੇ ਦੀ ਗੂਣ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਵਿਹਾਜਣ ਦੀ ਚਾਂਦੀ ਸਣੇ ਰੱਖ ਦੇਹ। ਸੇ ਉਸ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਆਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੀਤਾ।³ ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਦੀ ਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ‘ਓਹ ਨਗਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਜੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਅਰ ਜਦ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖੀਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ? ⁵ਕੀ ਏਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰਾ ਸਵਾਮੀ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਫਾਲ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਤੁਸਾਂ ਜੇ ਏਹ ਕੀਤਾ ਸੇ ਬੁਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ।

ਆਇਤ 1. ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪਰਖ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਵਿਚ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (42:25)। ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਨ ਜਿੰਨਾ ਓਹ ਲੈ ਜਾ ਸੱਕਣ ਭਰ ਦੇਹ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਚਾਂਦੀ ਉਸ ਦੀ ਗੂਣ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਹ।

ਆਇਤ 2. ਇਸ ਵਾਰ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਕਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਲਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਨਿੱਕੇ ਦੀ ਗੂਣ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਵਿਹਾਜਣ ਦੀ ਚਾਂਦੀ ਸਣੇ ਰੱਖ ਦੇਹ। ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ‘ਉਸ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਕਿਉਂ ਇਬਰਾਨੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਚੇਰੀ ਦਾ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿੱਕੇ ਨੂੰ ਹੀ ਹਾਕਮ ਦੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ

ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਚੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ?" ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਆਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੀਤਾ।

ਜਦ ਕਿ ਨੈਕਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਵਰਣਨ ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਰਖ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਸ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਗਏ ਸਨ? ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਬਾਅ ਪਾ ਕੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਅਰਥਾਤ ਰਾਖੇਲ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪੁੱਤਰ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਜੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ।

ਆਇਤ 3. ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤੋਂ ਵਾਪਸ ਕਨਾਨ ਨੂੰ ਤੋਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵਿਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅੰਨ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਿਮਓਨ ਵੀ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ।

ਆਇਤਾਂ 4, 5. ਉਹ ਨਗਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਜੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਅਰ ਜਦ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ? (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰਾਂ 35:12; 38:20; 109:5; ਕਹਾਉਤਾਂ 17:13.) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ, "ਮੇਰੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਾਰਵਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਅੰਨ ਵੇਚਿਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਭਲਾਈ ਦਾ ਬਦਲਾ ਉਸ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਚੁਰਾ ਕੇ ਚੁਕਾਇਆ ਹੈ।" ਮੁਖਤਿਆਰ ਨੇ ਉਸ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਅਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਣਾ ਸੀ ਕੀ ਏਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰਾ ਸਵਾਮੀ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਫਾਲ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਏਹ ਕੀਤਾ ਸੋ ਬੁਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ।

ਅਸਲ ਵਿਚ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ" ਹੈ ਪਰ ਇਬਰਾਨੀ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਦੀਆਂ 4 ਜਾਂ 5 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ (RSV; NRSV; NEB; REB; TEV; CEV; NLT) LXX ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਕਿਉਂ ਚੇਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"¹

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਸੋਪੋਤਾਮੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਫਾਲ ਪਾਉਣਾ ਇਕ ਆਮ ਰੀਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਹਿਤ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।² 30:27 ਵਿਚ, ਲਾਬਾਨ ਨੇ ਫਾਲ ਪਾ ਕੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਫਾਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਬੁੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੰਬੰਧ ਇਹ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖੇਲ ਸਮੇਤ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਟੋਲੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ (31:19) ਨੇ

ਕਿਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਰਖੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਮ ਦੇ ਬਲੂਤ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ (35:4)।³

ਮਿਸਰ ਵਿਚ, ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰ ਕੋਲ ਇਹ ਕੱਪ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਅਹਿਮ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ “ਹਾਂ” ਜਾਂ “ਨਾਂਹ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ, ਮੈਂ ਜਾਂ ਤੇਲ ਮਿਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਸਰ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰ ਹੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਵਰਤਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਯੂਸੁਫ਼ ਸੁਫ਼ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਣ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਫ਼ਿਰਊਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਰਗਟ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (41:16, 25, 39)। ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਲਈ, ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਲਿਖਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪਿਆਲੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਸੀ।

ਤਲਾਸ਼ੀ (44:6-13)

‘ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਲਿਆ ਅਰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖੀਆਂ।’⁷ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਸਾਡਾ ਸਵਾਮੀ ਅਜੇਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸਾਂ ਤੋਂ ਅਜੇਹਾ ਕੰਮ ਦੂਰ ਰਹੇ।⁸ ਵੇਖੋ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਜਿਹੜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਲੱਭੀ ਕਨਾਨ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਮੇੜ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਂਦੀ ਯਾ ਸੋਨਾ ਚੁਰਾ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ? ‘ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਲੱਭੇ ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।’¹⁰ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਲੱਭੇਗਾ ਉਹ ਮੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰੋਗੇ।¹¹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਪੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਜਮੀਨ ਉੱਤੇ ਲਾਹ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ।¹² ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਛੋਟੇ ਤੀਕ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅਰ ਉਹ ਪਿਆਲਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀ ਗੂਣ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭਾ।¹³ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਸਤੂ ਪਾੜੇ ਅਰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖੇਤਾ ਲੱਦਿਆ ਅਰ ਉਹ ਨਗਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਏ।

ਆਇਤਾਂ 6, 7. 44:4, 5 ਵਿਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਆਇਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖੀਆਂ। ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਭਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਮਕੀ ਵਾਲੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਤੋਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੱਦੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਕਮ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਜੇਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆਂ ਖ਼ਾਤਰਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਜੇਹਾ ਕੰਮ (ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਕੰਮ) ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 8. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੜੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਮੋੜ ਕੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਵਿਚ ਲੱਭੀ ਸੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ; ਚੋਰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਮਾਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਂਦੀ ਯਾ ਸੋਨਾ ਚੁਰਾ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ?

ਆਇਤ 9. ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਤੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਲਿਆ: **ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਲੱਭੇ ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।** ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਟੋਲੀ ਵਿਚ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਲਾਬਾਨ ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਬੁੱਤ ਪਾਏ ਗਏ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਨਾ ਰਹੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੁੱਤ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ ਰਾਖੇਲ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ (31:31-35)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਸੀ, ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਮੁੜ ਤੋਂ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਜਾਗਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਡਿੱਗਣਗੇ। ਭਰਾ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਉਸ ਸਜ਼ਾ - ਗੁਲਾਮੀ - ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (43:18)।

ਆਇਤ 10. ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, **ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।** ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਸੇਵਕ ਦੇ ਲਈ ਕਠੋਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਕਠੋਰ ਜਾਪੇਗੀ (44:17), ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ: ਸਿਰਫ਼ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਭਰਾ ਜੋ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਯੂਸੁਫ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਮੁੜ ਕਦੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨਭਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ।

ਆਇਤ 11. ਭਰਾ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚੋਰੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਨ, ਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, **ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਪੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਜਮੀਨ ਉੱਤੇ ਲਾਹ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ।**

ਆਇਤ 12. ਫਿਰ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਦੀ **ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ।** “ਤਲਾਸ਼ੀ” (לְחַפְּתָא, *ਚਾਪਸ*) ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਰਾਖੇਲ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦੀ ਲਾਬਾਨ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (31:35)। ਇੱਥੇ ਸੇਵਕ ਨੇ **ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਛੋਟੇ ਤੀਕ** ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਕਾਫੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਖਾਣੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਕਿਸ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸਨ (43:33)। ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਰਾ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਦੇ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਜਾਂ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਸੀ? ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਜੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰਤੀਬ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਦੇ ਲਈ ਬਿਠਾਉਣ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀ ਗੂਣ ਵਿਚ

ਉਸ ਦਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਅੰਤ ਤੱਕ ਡਰਾਮਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਪਿਆਲਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀ ਗੁਣ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭਾ।

ਆਇਤ 13. ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ, ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੂੰਘੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਕਸਟ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾੜੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀਹ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸੋਗ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾੜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ (37:33, 34)। ਹੁਣ ਭਰਾ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਯਾਕੂਬ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਜਿਹੀ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ; ਉਹ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾੜੇ। ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਕੇਤ ਜੋ ਇਹ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਖੇਲ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਮੁੜ ਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਿਅੰਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ: ਭਰਾ ਬਿਨਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਸਨ; ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਸੰਭਵ ਭਵਿੱਖ ਤੇ ਗਹਿਰਾ ਦੁੱਖ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖੇਤਾ ਲੱਦਿਆ ਅਰ ਉਹ ਨਗਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਏ, ਇਸ ਆਸ ਵਿਚ ਕਿ ਮਿਸਰੀ ਹਾਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ।

ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਬੇਨਤੀ (44:14-17)

¹⁴ਤਾਂ ਯਹੂਦਾਹ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਰ ਉਹ ਅਜੇ ਤੀਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ¹⁵ਫੇਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਏਹ ਕੀ ਕਰਤੂਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਕੀਤੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਾਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਫਾਲ ਪਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ¹⁶ਤਾਂ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖੀਏ ਅਰ ਕੀ ਬੋਲੀਏ ਅਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ ਧਰਮੀ ਬਣਾਈਏ? ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਲੱਭ ਲਈ। ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪਿਆਲਾ ਲੱਭਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਏਹ ਕੰਮ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ¹⁷ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪਿਆਲਾ ਲੱਭਾ ਉਹੋ ਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਲਾਮਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਉਤਾਰਾਂ ਚਲੇ ਜਾਓ।

ਆਇਤ 14. ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅੰਨ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਯਹੂਦਾਹ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਯੂਸੁਫ਼ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। "ਭਰਾਵਾਂ" ਤੋਂ "ਯਹੂਦਾਹ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਨਵੇਂ ਆਗੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਬਦਲਾਅ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ: ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ (42:6; 43:26, 28), ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਊ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਹੇ; ਉਹ ਉਤਾਵਲੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਜਾਇ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਦਯਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਆਇਤ 15. ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ: **ਏਹ ਕੀ ਕਰਤੂਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਕੀਤੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਾਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਫਾਲ ਪਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?** ਹਾਕਮ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿੰਨੇ ਲਾਚਾਰ ਸਨ। ਉਹ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲਾਚਾਰ ਸਨ; ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਮਿਸਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਜਾਇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਆਇਤਾਂ 16, 17. ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ, “ਮੈਂ ਉਸ [ਬਿਨਯਾਮੀਨ] ਲਈ ਜਾਮਨ ਹਾਂ” (43:9)। ਉਸ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਆਖ ਜਾਂ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦਾ: ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੁੱਖ ਭਰੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਕਿ **ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ ਧਰਮੀ ਬਣਾਈਏ?** ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਧਰਮੀ ਬਣਾਈਏ” (ἁγῶν, *ਸਦੇਕ*) ਵਿਖੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਤਾਮਾਰ ਦੇ ਵਿਖੇ ਆਖਿਆ ਕਿ “ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਧਰਮੀ [ਸਦੇਕ] ਹੈ” (38:26)।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਨ, ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਕ ਗੱਲ ਆਖੀ: **ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਲੱਭ ਲਈ।** ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਉਸ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਚੁਰਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ, ਯਹੂਦਾਹ ਇਕ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਲਈ ਵੇਚਣਾ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਭਰਾ ਜਦੋਂ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਿਸਰੀ ਹਾਕਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਰੂਰ ਦੇਸੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਅਸਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤਰਲੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬਿਪਤਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਈ ਹੈ” (42:21)। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਖਿਆ, **ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪਿਆਲਾ ਲੱਭਾ ਹੈ।**

ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਇਕ (ਬਿਨਯਾਮੀਨ) ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, **ਏਹ ਕੰਮ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪਿਆਲਾ ਲੱਭਾ ਉਹੋ ਹੀ ਮੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇਗਾ।** ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਰੱਬੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਐਲਾਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਸੁਫ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੋਏ, ਕੀ ਉਹ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਕ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਇਸ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ: **ਸਲਾਮਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਉਤਾਰਾਂ ਚਲੇ ਜਾਓ।** ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪਿਆਲਾ ਲੱਭਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ।

ਯਹੂਦਾਹ ਦੁਆਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਅੱਗੇ ਨਿਸੁਆਰਥ ਬੇਨਤੀ (44:18-34)

¹⁸ਫੇਰ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰੋਧ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਭੜਕੇ ਕਿਉਂਜੋ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਿਰਊਨ ਜੇਹੇ ਹੋ। ¹⁹ਮੇਰੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਤੋਂ ਏਹ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਯਾ ਭਰਾ ਹੈ? ²⁰ਅਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਿਰਧ ਪਿਤਾ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਦੀ ਬਿਰਧ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ²¹ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ ਤਾਂਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਾਂ। ²²ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਊਗਾ। ²³ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿੱਕਾ ਭਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਨਾ ਆਵੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ। ²⁴ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ। ²⁵ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੁੜ ਕੇ ਜਾਓ ਅਰ ਥੋੜਾ ਅੰਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਹਾਜ ਲਿਆਓ। ²⁶ਪਰ ਅਸਾਂ ਆਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸੱਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਨਿੱਕਾ ਭਰਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਜੋ ਜਦ ਤੀਕ ਸਾਡਾ ਨਿੱਕਾ ਭਰਾ ਸਾਡੇ ਸੰਗ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਵੇਖ ਸੱਕਾਂਗੇ। ²⁷ਉਪਰੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜਣੀ; ²⁸ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕਿਤੇ ਚੱਲਾ ਗਿਆ ਅਰ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਡਿੱਠਾ। ²⁹ਅਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਓਗੇ ਅਰ ਕੋਈ ਬਿਪਤਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਧੌਲਿਆਂ ਨੂੰ ਏਸ ਬੁਰਿਆਈ ਨਾਲ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰੋਗੇ। ³⁰ਹੁਣ ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਅਰ ਏਹ ਮੁੰਡਾ ਸੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨਾਲ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਹਨ, ³¹ਤਾਂ ਐਉਂ ਹੋਊਗਾ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਵੇਖੇਗਾ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਊਗਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਧੌਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਗ ਨਾਲ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਨਗੇ। ³²ਕਿਉਂਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਜਾਮਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਨਾ ਲਿਆਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਦਾ ਤੀਕ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਾਪੀ ਹੋਵਾਂਗਾ। ³³ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਸ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਥਾਂ ਮੇਰੇ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਰਹੇ ਅਰ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗ

ਚੱਲਿਆ ਜਾਵੇ। ³⁴ਕਿਉਂਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵਾਂ ਜੇਕਰ ਮੁੰਡਾ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਕਿਤੇ ਉਹ ਬੁਰਿਆਈ ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਉੱਤੇ ਆਵੇਗੀ ਮੈਂ ਨਾ ਵੇਖਾਂ?

ਆਇਤ 18. ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਬੇਨਤੀ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਜੀਵਨਭਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਮਿੰਨਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਤਪਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਲੰਬੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੱਲਬਾਤ ਅਸਲ ਵਿਚ ਮਿਸਰੀ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾਹ ਹਾਕਮ (ਯੂਸੁਫ) ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬੜੇ ਹੀ ਆਦਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, **ਮੇਰੇ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰੋਧ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਭੜਕੇ ਕਿਉਂਜੋ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਿਰਉਨ ਜੇਰੇ ਹੋ** (ਵੇਖੋ 41:39-44)।

ਆਇਤ 19. ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, **ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਯਾ [ਹੋਰ ਕੋਈ] ਭਰਾ ਹੈ?** ਇੱਥੇ “ਪਿਤਾ” ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ (אב, ਅਬ) ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ: ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਚੌਦਾਂ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 20. ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦਾ **ਸਾਡਾ ਬਿਰਧ ਪਿਤਾ ਅਰ ਉਸ ਦੀ ਬਿਰਧ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪੁੱਤ੍ਰ** ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਛੋਟਾ ਪੁੱਤ੍ਰ” (יָתוּם, ਯੈਲਡ) ਵਜੋਂ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਆਪਣੀ ਬਿਰਧ ਅਵਸਥਾ” ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਜਵਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਸਨ। NRSV ਬਾਈਬਲ ਇੱਥੇ NASB ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾਲ ਟਾਲਦੀ ਹੈ: “ਸਾਡਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਹੈ।” ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਆਪਣੇ ਬਿਰਧ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਮਿਸਰ ਹਾਕਮ ਵੱਲੋਂ ਹਮਦਰਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਵਿਅਰਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਸੁਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣੂ ਸੀ (43:27-29)।

ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਰੀ ਰਹੀ: **ਪਰ ਉਸ [ਬਿਨਯਾਮੀਨ] ਦਾ ਭਰਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।** ਯਹੂਦਾਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਯੂਸੁਫ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਗਲਤ ਸੀ (45:3)।

ਆਇਤ 21. ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਯੂਸੁਫ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਗ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ **ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ**, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਜਾਣੇ ਕਿ ਉਹ ਨੈਜਵਾਨ ਜਿੰਦਾ ਅਤੇ ਠੀਕ ਠਾਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ (42:20)।

ਆਇਤ 22. ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ **ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮਰ**

ਜਾਊਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹਾਨੀ ਹੋਈ ਤਾਂ “ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਧੌਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਮ ਨਾਲ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰੋਗੇ” (42:38)।

ਆਇਤ 23. ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਮਿਸਰੀ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਰਤ ਬਾਰੇ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ: **ਜਦ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿੱਕਾ ਭਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਨਾ ਆਵੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ** (43:3-5 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

ਆਇਤਾਂ 24-26. ਹਾਕਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਸਰ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ, ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਫਿਰ ਕਨਾਨ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ **ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ [ਮਿਸਰੀ] ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ** (44:24); ਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਲੱਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, **ਮੁੜ ਕੇ ਜਾਓ ਅਰ ਥੋੜਾ ਅੰਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਹਾਜ ਲਿਆਓ** (44:25)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ **ਨਿੱਕੇ ਭਰਾ** ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਹਾਕਮ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਬਾਰੇ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ (44:26)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ **ਫੇਰ ਵੇਖਣ** ਦੇ ਲਈ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਉਹ ਹੋਰ ਅੰਨ ਨਾ ਵਿਹਾਜ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਇਤਾਂ 27-29. ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ ਰਾਖੇਲ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਡਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ (44:27)। ਉਸ ਨੇ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਉਹ ਵਾਰਤਾ ਦੱਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ **ਕੋਲੋਂ ਕਿਤੇ ਚੱਲਾ ਗਿਆ ਸੀ**। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਭਿੰਜੇ ਹੋਏ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ, **ਉਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ** (44:28; ਵੇਖੋ 37:31-33)। ਹੁਣ ਤੀਕ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ **ਡਿੱਠਾ** ਕਿ ਯੂਸੁਫ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ: **ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਓਗੇ ਅਰ ਕੋਈ ਬਿਪਤਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਧੌਲਿਆਂ ਨੂੰ ਏਸ ਬੁਰਿਆਈ ਨਾਲ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰੋਗੇ** (44:29; ਵੇਖੋ 42:38)।

ਆਇਤਾਂ 30, 31. ਮਿਸਰੀ ਹਾਕਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਢੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸੁਖ-ਸਲਾਮਤੀ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, **ਹੁਣ ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਅਰ ਏਹ ਮੁੰਡਾ ਸੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨਾਲ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਹਨ, ... ਉਹ ਮਰ ਜਾਊਗਾ**। ਯਹੂਦਾਹ ਉਸ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੱਸ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਯਾਕੂਬ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਹ ਇਸ ਵਾਕ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ “ਉਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨਾਲ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਹਨ।” ਇਹੀ ਮੁੱਖ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ 1 ਸਮੁਏਲ 18:1 ਵਿਚ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਥਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: “ਯੋਨਾਥਾਨ ਦਾ ਜੀਅ ਦਾਊਦ ਦੇ ਜੀਅ ਨਾਲ ਰਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੋਨਾਥਾਨ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਨੀ ਮਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ।”

ਆਇਤ 32. ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੇਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੁੱਖ-ਸਲਾਮਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ **ਮੈਂ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਜਾਮਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਹੈ** ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਲਿਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ **ਸਦਾ ਤੀਕ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਾਪੀ ਹੋਵਾਂਗਾ** (43:9)।

ਆਇਤ 33. ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾਲੂ ਬੇਨਤੀ ਸੀ, **ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਸ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਥਾਂ ਮੇਰੇ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਰਹੇ।** ਉਸ ਨੇ ਕਨਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ **ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।** ਇਸ ਦਰਿਆ-ਦਿਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿਚ ਆਏ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ 37:26-28)। ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਸ ਨੈਤਿਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪਲ ਵਿਚ, ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕੇ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ।

ਆਇਤ 34. ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ: **ਕਿਉਂਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵਾਂ ਜੇਕਰ ਮੁੰਡਾ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਕਿਤੇ ਉਹ ਬੁਰਿਆਈ** [“ਦੁੱਖ”; NIV] **ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਉੱਤੇ ਆਵੇਗੀ ਮੈਂ ਨਾ ਵੇਖਾਂ?** ਇਹ ਨਿਸ਼ੁਆਰਥ ਕੰਮ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਕਨਾਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ (46:12), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਫੇਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗਾ। ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਦੈਵੀ ਪਰੀਖਿਆ (ਅਧਿਆਇ 44)

ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਅਨੰਦ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਗਹਿਰੀ ਨਿਰਚਾ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰਨੀ ਪਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਵੀ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ (16:1-6; 17:1, 4-8, 15-19; 18:1, 2, 9-15)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਚਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰੀਖਿਆ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਇਸਹਾਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਹਾਲੇ ਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਹ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸਹਾਕ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾ (22:1, 2)। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਿਰਚਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ

ਸਿਆਣਾ ਜਾਂ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਹਾਕ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਉਠਾਲਣ ਵਿਚ ਸਮਰਥ ਸੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:17-19)। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਛੁਰੀ ਉਠਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ (22:9-18)।

ਰੱਬੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲੀ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਕਮੀ ਵਿਖਾਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ ਰਹੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਸੀ (ਰੂਚ 24:1-8)। ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਲੀ ਵਰਗੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲਈ ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਖੇ ਅਤੇ ਜਾਣੇ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਵੀ ਕਿ ਨਹੀਂ” (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 8:2)। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਏ।⁴

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਬਲਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦੇ ਲਈ ਇਤਹਾਸਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੈਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਮੋੜ ਆਏ।

ਅਬਰਾਹਾਮ, ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ, ਕਠੋਰ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨਮੂਨੇ ਉੱਤੇ ਚੱਲੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਤਾਓ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖੀ ਗਈ। ਆਰੰਭਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸਕ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ, 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ, ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ, ਪਰਕਾਸ਼)। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਕਸਟਦਾਇਕ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭਰਾ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ” ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ “ਧੀਰਜ ਬਣਾਉਦੀ” ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1:3)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਰੀਆ ਹਨ; ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਥਿਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਪਰੀਖਿਆ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਜਾਂ ਸਿਆਣਪ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਤਪਤ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ, ਇਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਹਕੂਮਤ ਜਾਂ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਸੀ; ਬਲਕਿ, ਇਹ ਖੁਦ ਯੂਸੁਫ਼ ਸੀ ਜਿਹੜਾ

ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਨਾਲ ਪੁਨਰ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦਾ ਰੱਬੀ ਜ਼ਰੀਆ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ, ਉਹ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਜਾਣਗੇ (15:13-16), ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਸੇਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਕੂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਭਰਾ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਮਿਸਰੀ ਹਾਕਮ (ਯੂਸੁਫ) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖਾਣੇ ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ (43:31-34)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀਤਾ ਅਰ ਅਨੰਦ ਪਰਸਿੰਨ ਹੋਏ,” ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਕਿ ਯੂਸੁਫ ਦੇ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੂਣਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਂਦੀ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀ ਗੂਣ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ (44:1, 2)। ਇਕ ਰਾਤ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਨਾਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਠਾਕ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਅੰਨ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਸੀ, ਸਿਮਓਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕੈਦਖ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਫਲ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਹ ਹਾਲੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਿੱਕਲੇ ਜਦੋਂ ਯੂਸੁਫ ਦੇ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚੋਰੀ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਖਾਤਰਦਾਰੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਉਸ ਦੇ ਫਾਲ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਮੋੜਿਆ ਹੈ (44:4, 5)। ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ। ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੌਮੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਫਿਰਉਨ ਦੇ ਲਈ ਸਹੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਪਿਆਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਹਾਕਮ ਦਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਉਹ ਪਿਆਲਾ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਭ ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਇਕ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਬਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲਾਬਾਨ ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਬੁੱਤ ਲੱਭਣਗੇ, ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੁੱਤ ਰਾਖੇਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਠੀ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਸਨ (31:32)। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੁੱਤ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ, ਰਾਖੇਲ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ।

ਪਰ, ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਉਹ ਪਿਆਲਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀ ਗੂਣ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਮੁੜ ਜਾ ਕੇ ਮਿਸਰੀ ਹਾਕਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਕਿ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਉਸ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ (44:10)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਪੁਨਰਮੇਲ ਦੇ ਲਈ ਬੂਰੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਸਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਚੋਟ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੀ

ਗੂਣ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੀ ਗੂਣ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋਈ। ਇਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (43:33; 44:12); ਪਰ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਲਾਸ਼ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੇਤਿਆਂ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੁਣਾਂ ਲੱਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੱਲੇ (44:13), ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਫਰ ਜੋ ਸਵੇਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰਿਆ ਸੀ ਹੁਣ ਵਾਪਸੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਜਲੂਸ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਸਰੀ ਹਾਕਮ ਦੇ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਾਇਆ,⁵ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਏਹ ਕੀ ਕਰਤੂਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਕੀਤੀ? ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਾਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਫਾਲ ਪਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?” (44:15)। ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਯਹੂਦਾਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਝੂਠ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੈਂ ਲਵਾਂਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸਕਰ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਬੋਲਿਆ।

ਜਦੋਂ ਭਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਯਹੂਦਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਅੰਤਰਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਹਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਝੂਠਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਲੱਭ ਲਈ” ਉਹ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਸਨ (44:14-16)।

ਜੋ ਲੋਕ ਸੱਚੇ ਮਨ ਨਾਲ ਤੇਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਿਹਤਰ ਲੋਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣਗੇ। ਫਿਰ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਲੱਭ ਲਈ” (44:16) ਸਿਰਫ਼ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚਾਂਦੀ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਦੇ ਲੱਭਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੰਦੀ। ਬਲਕਿ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਉਹ ਨਫਰਤ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (37:4, 8, 26-28)। ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਉਹ ਦੁੱਖ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸੋਚ ਪਾ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ (37:31-35)। ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਮਿਸਰੀ ਹਾਕਮ (ਯੂਸੁਫ਼) ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਾ ਕੇ ਰੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ (42:21-24)।

ਤਾਂ ਵੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਾਕੀ ਭਰਾ ਕਨਾਨ ਨੂੰ

ਪਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ (44:16, 17)। ਕੀ ਉਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਉਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੁਣੀ, ਉਹ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੇੜਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦਾ ਬਚਾਓ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਝੱਟ ਅੱਗੇ ਆਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਤੇ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਰ, ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਈ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਰਖ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਉਸ ਦੀ ਗੂੜ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਨਾ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਣਾ ਸੀ।^੬

ਯੂਸੁਫ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੇੜ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸਬੂਤ ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਮਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਮਰਪਣ ਸੀ। ਇਹੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਸੈਂਦਾਗਰਾਂ ਦੇ ਕਾਫਿਲੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਘਰ ਯਾਕੂਬ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

44 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਹਾਲੇ ਵੀ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਸੀ; ਪਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਤੇਬਾ, ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਬੁਰੇ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

^੧ਈ. ਏ. ਸਪੀਜਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *ਜੈਨੇਸਿਸ*, ਦਿ ਐਂਕਰ ਬਾਈਬਲ, ਜਿਲਦ 1 (ਗਾਰਡਨ ਸਿਟੀ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇਅ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, 1964) ਦਾ ਸਫ਼ਾ 333 ਵੇਖੋ। ^੨ਡੇਵਿਡ ਈ. ਆਉਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *ਦਿ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਇਨਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪੀਡੀਆ*, ਸੇਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ, ਸੇਧ, ਜੀਓਫਰੀ ਡਬਲਿਊ. ਬਰੇਮਿਲੀ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1979) ਵਿਚ ਸਫ਼ੇ 1:971-74 ਤੇ "ਫਾਲ" ਹੈ। ^੩ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਅਧੀਨ, ਫਾਲ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ 19:26; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 18:10; ਵੇਖੋ ਗਿਣਤੀ 23:23) ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ^੪ਜ਼ਬੂਰ 78 ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਰਿਤ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਇਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੂਸੁਫ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ (42:6; 43:26, 28; 44:14) ਉਸ ਦੇ ਨਬੂਵਤੀ ਸੁਫਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ (37:5-11)। ^੬ਮੱਤੀ 18:21-35 ਵਿਚ ਬੇਰਹਿਮ ਨੈਰਕ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੇਖੋ।